

בשביל התפקיד 2
פעילות הכנה ל' שבט
על המאמר "באתי לגני"

מתחברות:

אגף (10 בק"א)

פתיחה: מצגת המשך (חלק 2). במצגת רואים את הילדה שנבחרה לתפקיד נעצרת לנוח. ואז היא מתעוררת ושואלת את עצמה: רגע, אבל בשביל אני פה בכלל? בשביל מה קבלתי את כל הכוחות הללו? בעקבות זאת, היא נזכרת מה המטרה של כל אחד מהמשאבים, וכיצד עליה לנצל כל דבר שקבלה למילוי התפקיד.

שאלה לדיון: למדנו בפעם קודמת שהתפקיד הוא להוריד שכינה, אילו מתנות/כלים/משאבים אתן קבלתן שיכולים לעזור לכן למלא את התפקיד?

הבנות יעלו תשובות שונות. אך לפני שנתייחס ונעסוק בכלים שקבלנו, נבין טוב יותר את התפקיד, על ידי לימוד מתוך המאמר. הבנו שהמטרה היא "באתי לגני", שהקב"ה יבוא וישכון כאן בעולם. כיצד? כשנבין מה דורש התפקיד נוכל לכוון ולנצל את הכלים למען התפקיד.

משתתפות:

לימוד פליל (15 בק"א)

הבנות ילמדו את האות ו' ממאמר 'באתי לגני' בו מובאים דוגמאות אודות נשיאי חב"ד שנהגו באהבת ישראל בגשמיות וברוחניות, שזו הדרך להוריד שכינה (נספח 1).

הצעות ללימוד פעיל:

- לימוד בקבוצות: כל קבוצה מקבלת חלק שמדברת אודות אחד (או שניים) מנשיאי חב"ד, ועליה להמחיש באופן חוויתי את החלק שלה. אפשר גם ללמוד יחד במליאה, ולאחר מכן כל קבוצה תמחיש את אחד הסיפורים.
- המורה תציין שבקטע לימוד מופיעים סיפורים שונים, ותבקש מכל בת לחשוב לאיזה סיפור היא הכי מתחברת, ומה מיוחד בסיפור שבחרה, בעיניה.

ממשיכות:

גם אנחנו נגדל (15 בק"א)

המורה תסכם: לכל אחת יש כלים שונים, שניתנו לה למילוי התפקיד. חסידות מלמדת אותנו לקחת כל 'מתנה' (כשרון, תכונה, רכוש) ולנצל אותה לקדושה. דוגמה בולטת לכך רואים בבניית המשכן על ידי בצלאל בן אורי, שניחן בכשרון אומנות מיוחד לשם כך.

שמות לא, ב: נָא הָאֵה קִרְאֵתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה. וְאַמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמָּהּ וּבְתִבּוּנָהּ וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה. לְחֹשֶׁב מְחֻשְׁבֹּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנִחָשֶׁת. וּבְחֹרֶשֶׁת אֶבֶן לְמִלֵּאת וּבְחֹרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה.

מסביר הרמב"ן, כי אין הכוונה שה' מילא את בצלאל בכישרונות הללו באמצע החיים בדרך ניסית. בצלאל נולד מלכתחילה עם כישרונות יצירתיים. ייתכן שהוריו לא ידעו בתחילה מה לעשות עם הכישרונות שלו. והנה, עם הקמת המשכן מתבררת התמונה המלאה - בורא העולם יצר את הילד הזה כמה שנים לפני כן עם תכונות ייחודיות, כדי שבבוא הזמן יוכל למלא את תפקידו בעולם ולהקים את המשכן.

רמב"ן: והנה הוא פלא שימצא בהם אדם חכם גדול בכסף ובזהב ובחרושת אבן ועץ וחושב ורוקם ואורג, כי אף בלומדים לפני חכמים לא ימצא בקי בכל האומניות כלם... ולכן אמר השם למשה שיראה הפלא הזה, וידע כי הוא מלא אותו רוח אלהים לדעת כל אלה בעבור שיעשה המשכן, כי היה רצון מלפניו לעשות המשכן במדבר, ולכבודו בראו, כי הוא קורא הדורות מראש (ישעיה מא ד), כדרך בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך.

בהלכה אף מופיע התייחסות לכך, והבית יוסף כותב שאדם שניחן בקול ערב, ינצל זאת לכבד את ה' בבית הכנסת. הלכה זו מתבססת על סיפור מהנביא אודות נבות היזרעלי שבכל שנה היה עולה לירושלים לשיר בקולו הנאה. שנה אחת הוא לא עלה לרגל, ונרצח בידי גויים. המדרש מסביר שהסיבה שלא ניצל את כשרונו היא זו שגרמה לאסון.

רבי יוסף קארו, בית יוסף, אורח חיים נג: כתיב (משלי ג ט) כבד את ה' מהונך, קרי ביה "מחינך", שאם היה קולך ערב והיית עומד בבית הכנסת, עמוד וכבד את ה' בקולך. נבות היה קולו נאה והיה עולה לירושלים... מי גרם לו, שלא עלה לירושלים לכבד את ה' במה שחננו.

גישה זו בולטת בחסידות, שמתייחסת לכל דבר באור חיובי, ומכוונת כל תכונה/כשרון/רכוש לניצול בקדושה. עקרון זה נלמד גם מהסיפור הבא:

פעם סיפרו לרבי מנחם מענדל מליובאוויטש, אדמו"ר ה'צמח צדק', כי נתנו במתנה לסבו, רבי שניאור זלמן מליאדי האדמו"ר הזקן, קופסת טבק. אדמו"ר הזקן אמר כי יש איבר אחד בגוף שאין בו תאוה, האף, שהריח הוא לנשמה בלבד, והנה גם אותו רוצים להלעיט בתאוה! לכן שבר את מכסה הקופסא, והשתמש במכסה בתור מראה לתפילין.

אדמו"ר הצמח צדק שמע את הסיפור והגיב מיד כי יש פרט לא נכון בסיפור. לא ייתכן שהסבא שבר את המכסה, משום שעניינו של הסבא לא היה לשבור, אלא לזכך ולקדש. כנראה שלא שמו לב לפרט זה בסיפור, והסבא לא שבר את המכסה, אלא ניתק אותו מהחוט, ואז השתמש בו כמראה לתפילין.

כלומר: הגישה של החסידות אינה שבירה ודיכוי, אלא רק תיקון וזיכוך.

המורה תפזר תמונות שונות (נספח 2), ותבקש מכל בת לבחור כרטיס או שניים שמבטאים את הכישורים שלה, ולציין כיצד כשרון/תכונה זו באה לידי ביטוי (בהווה) או יכולה לשמש אותה (בעתיד) למילוי התפקיד.

זו הזדמנות לתת ביטוי והתייחסות לכשרונות של הבנות, במיוחד אלו שלא תמיד באים לידי ביטוי פומבי. אפשר לשדרג פעילות זו וליצור מהכרטיסים שהבנו לקחו קיר כיתה, המשקף את המשאבים המיוחדים של כל בת.

הבנות ישלימו בתעודות זהות (נספח 3) את השאלות הבאות:

- אילו משאבים קבלתי? (כל אחת תכתוב כישרונות ותכונות שמאפיינים אותה)
- כיצד אוכל להשתמש בהם למילוי התפקיד? (כל בת תציע כיצד להשתמש בכל כשרון למילוי התפקיד)

הדרך להוריד שכילה: על ידי אהבת ישראל בגשמיות וברוחנית (אות ו)

והנה כל הענינים שתבע מאתנו כבוד-קדשת מורי וחקמי אדמו"ר וכמו כן שאר הנשיאים קימו זה בעצמם, והוא על דרך דברי רבותינו זכרונם-לברכה על הפסוק מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות ולשמר, וכן מה שהוא מצוה לישראל הוא עושה, ועל דרך זה הוא בהוראות נשיאנו שמה שתבעו מהמקשרים ושיכים אליהם הנה הם בעצמם קימו ועשו כן. ומה שגלו לנו שקימו זה, הוא כדי שיהיה לנו יותר נקל לקימם. וכמו בהענין דאהבת ישראל שיש בזה כמה וכמה ספורים מכל אחד ואחד מהנשיאים.

אדמו"ר הזקן: סיוע ליולדת

ולדגמא מכבוד-קדשת אדמו"ר הזקן שהפסיק בתפלתו והלך וקצץ עצים ובשל מרק והאכיל בעצמו ליולדת, מפני שלא היו אנשים שם בבית.

אדמו"ר האמצעי: אכפתיות ומסירות לזולת

מכבוד-קדשת אדמו"ר האמצעי, איך שגכנס אליו אחד ליחידות והתאונן על הענינים שאברכים מתאוננים עליהם. וגלה אדמו"ר האמצעי את זרועו ואמר לו הלא תראה שצפד עורי על עצמי גו' וכל זה הוא מהחטאות נעורים שלך. אשר מובן הפלאת ורוממות מעלת כבוד-קדשת אדמו"ר האמצעי בכלל ובפרט מאלו ששיכים לענינים כאלו, ומכל מקום היה ההתקשרות עמהם כל כך עד שמצד הענינים שלהם שהיו שלא כדבעי למחוי, פעל עליו חלישות הבריאות ביותר, עד שצפד עורו על עצמו.

הצמח צדק: עזרה ליהודי כהכנה לתפילה

מכבוד-קדשת אדמו"ר הצמח-צדק, איך שהלך קדם התפלה ללות גמ"ח לאיש פשוט שהיה נוגע לו בפרנסתו.

אדמו"ר מהרש: נסע במיוחד להציל יהודי ברוחניות

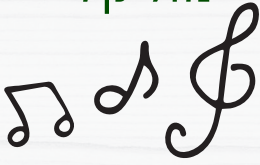
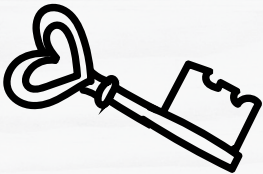
מכבוד-קדשת אדמו"ר מהר"ש, שפעם נסע ביחוד מקוהארט לפריז ונפגש שם עם אברך אחד ואמר לו: יונגערמאן זין נסך איז מטמטס המוח והלב, זיי א איד. והלך האברך לביתו, ולא שקט עד שבא לכבוד-קדשת אדמו"ר מהר"ש, חזר בתשובה ונצאה ממנו משפחת יראים וחרדים. אשר ידוע שאצל כבוד-קדשת אדמו"ר מהר"ש היה הזמן יקר במאד, עד שגם אמירת החסידות היה בקצור, ובזמנים ידועים הנה בשעה השמינית בבקר היה כבר אחרי התפלה, ובכל זאת נסע נסיעה רחוקה ושהה שם משך זמן בשביל אברך כו'.

אדמו"ר הרשב"ב: פעל לביטול גזירה למעלה מדרך הטבע

מכבוד-קדשת אדמו"ר נשמתו עדין בתחלת נשיאותו, אשר גזרו אז גזרה חדשה והיה צריך לנסע על דבר זה למוסקבה. ואמר לו אחיו הגדול הרצ"א נשמתו עדין, הזמן יקר אצלך ואין אתה יודע היטב שפת המדינה (הרצ"א היה מלמד בשפות) וגם אתה צריך לחפש הכרות, ולכן אסע בענין זה כפי הוראותיך. אבל כבוד-קדשת אדמו"ר נשמתו עדין לא הסכים על זה ונסע בעצמו והצליח.

הרבי הרי"ף: הקריב בגשמיות וברוחניות כדי לעשות טובה

וכן ישנם כמה ספורים מכבוד-קדשת מורי וחקמי אדמו"ר אודות השתדלותו לעשות טובה ואפלו לאיש פרטי, ברוחניות או בגשמיות. והניח את עצמו על זה, לא רק בגשמיות שלו כי אם גם ברוחניות שלו, אף שזה שהיה מטיב עמו הנה לא זו בלבד שלא היה כלל בסוג של חבדך בתורה ומצות אלא שהיה שלא בערכו כלל.

גישה לילדים 	יצירתיות 	כשרון מוזיקלי
חושבת קדימה 	ישרה 	אמיצה
נדיבה 	כישורי מנהיגות 	עמידה מול קהל
שפית 	מעצבת 	חברותית
סופרת 	פועלת מאחורי הקלעים 	שומרת סוד

כושר התמצאות 	כשרון ריקוד 	ידי זהב
חשיבה מתמטית 12345	משפחתית 	מעמיקה
רגישה לזולת 	עומדת בזמנים 	קליטת שפות ABCD
אשת מחשבים 	יודעת להקשיב 	כושר ארגון
גישה לצילום 	יודעת להכריע 	מסתדרת בכל מצב
חוש קוסמטי 	שמה לב לפרטים 	גישה לבעלי חיים

מה התפקיד?

למה דווקא אני?

איילו משאבים קבילי?

מי המודל לתפקיד?

מה עלול להפריע לי במילוי התפקיד?

כיכד אוכל להשתמש בהם?

ממי אני יכולה לשאוב השראה
וכוח להתברות?

מה יתן לי כוח להתגבר על ההפרעות?

